

چکیده

تشخیص قبل از تولید ناهنجاریهای مادرزادی جنین در سالهای اخیر پیشرفت قابل توجهی یافته است. امروزه از طریق روش‌های تشخیصی مختلف می‌توان بسیاری از اختلالات جنینی را در مراحل ابتدایی تکامل تشخیص داد و برخی از آنها را که در صورت عدم درمان منجر به عواقب زیان باری می‌گردند از طریق جراحی قبل از تولد تصحیح نمود. در این مقاله پیشرفت‌هایی که در طی چند سال اخیر در درمان جراحی بعضی از بیماریهای جنین مانند فقط مادرزادی دیافراگم، سکستراسیون ریه، افزایش پلور، ناهنجاریهای کیستیک آدنوماتوئید مادرزادی، انسداد مجرای ادراری، تراتوم ساکروکوکسیزیال، سندروم ترانسفوزیون دردو قلوئی، حاصل گردیده و همچنین زمینه‌های جدید تحقیقی که بالنجام این گونه جراحیهای وجود آمده مورد بررسی قرار می‌گیرد.

کلیدواژه‌ها: ۱- جراحی جنین ۲- ناهنجاری جنینی ۳- فقط مادرزادی دیافراگم

مقدمه

از اختلالات جنینی را از طریق روش‌های تشخیصی متفاوت از جمله: آمنیوستنتر، اندازه‌گیری آلفافتوپروتئین سرم مادر، سونوگرافیهای دقیق و نمونه برداری از جفت یا خون بندناوف در مراحل اولیه حاملگی تشخیص داد و در صورت امکان به درمان آنها اقدام نمود.

بحث

در جراحی جنین نکته حائز اهمیت انتخاب صحیح بیمار است. در این جراحیها دو بیمار وجود دارد: مادر و جنین. با توجه به لزوم کنترل دقیق قبل و پس از عمل، جراحی جنین فقط در صورتی منطقی است که علاوه بر قطعیت تشخیص اختلالات جنینی، عمل جراحی برای بیمار با خطر کمی همراه بوده و بدون تداخل جراحی پیش آگهی بدی نیز موردنانتظار باشد. در جدول شماره ۱ اختلالاتی که ممکن است به جراحی داخلی رحمی نیازداشته باشند مشاهده می‌گردد.^(۱)

درمان ناهنجاریهای جنین یک موضوع جدید نیست. Liley در سال ۱۹۶۳ تزریق خون داخل صفاقی را در جنین انجام داد.^(۲) تعویض خون به طریقه باز از طریق ورید و گولر خارجی جنین اولین بار در سال ۱۹۶۸ توسط Asensio انجام شد و جنین به مدت ۳۴ دقیقه در خارج از رحم زنده ماند.^(۳) در سال ۱۹۸۱ اولین عمل جراحی باز در هیدرونفروز به صورت اورتروستومی دو طرفه توسط Harrison صورت گرفت و Clewell شنت بطن - مایع آمنیوتیک را از طریق زیرجلدی در هیدروسفالی جنین بکاربرد.^(۴) اخیراً تزریق داروهای احتیاطی زن درمانی نیز در بعضی موارد خاص جنینی انجام می‌گیرد. مسئله حائز اهمیت در درمان جنین تشخیص صحیح اختلالات موجود می‌باشد که به پزشک و والدین امکان تضمیم‌گیری آگاهانه در مورد انتخاب راه حل‌های متفاوت را می‌دهد. در سایه پیشرفت‌های اخیر علمی هم‌اکنون می‌توان بسیاری

* استادیار گروه زنان و زایمان - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

جدول ۱- ناهنجاریهای جنینی که ممکن است به درمان داخل رحمی نیاز داشته باشد.

Malformation	Effect on Development	In Utero Treatment
Congenital diaphragmatic hernia	Pulmonary hypoplasia/respiratory failure	Congenital diaphragmatic hernia repair
Congenital cystic adenomatoid malformation	Pulmonary hypoplasia/hydrops	Excision
Pulmonary sequestration	Tension hydrothorax/hydrops	Thoracoamniotic shunt
Pleural effusion	Pulmonary hypoplasia/respiratory failure	Thoracoamniotic shunt
Obstructive uropathy	Hydronephrosis,lung hypoplasia/renal and respiratory failure	Bladder drainage
Sacrococcygeal teratoma	Arteriovenous shunting/placentomegaly,hydrops	Excision

رشد نیافته بزرگ شده و احشاء به داخل شکم رانده شوند.
علیرغم پیشرفت‌هایی که در مراقبت‌های پرورناتال، احیاء نوزاد اوکسیژن‌اسیون خارج از بدن (ECMO) انجام یافته، در صورت عدم تداخل جراحی میزان مرگ و میرکودکانی که این ضایعه در آنها قبل از هفته ۲۵ حاملگی تشخیص داده می‌شود حدود ۶۰ درصد است^(۸).

ضایعات قفسه سینه جنین

این ضایعات شامل ناهنجاری کیستیک آتونماتوئید* (CCAM) سکستراسیون ریه، کیست برونکوژنیک و تراتوم مدیاستن می‌باشد. پیش‌آگهی به اندازه توده و عوارض ناشی از آن وابسته است. ضایعات بزرگ ممکن است که به انحراف مدیاستن، هیپوپلازی ریه، پلی هیدروآمنیوس، اختلالات قلبی - عروقی، هیدرولپس و درنهایت مرگ منجر شود.

CCAM

یک توده پلی کیستیک خوش خیم ریوی است که انواع ماکروکیستیک (کیستهای با قطر بیش از ۵ میلی متر) و میکروکیستیک (کیستهای با قطر کمتر از ۵ میلی متر) آن

فتق مادرزادی دیافراگم

شیوع این ناهنجاری که ناشی از عدم بسته شدن دیافراگم در سه‌ماهه اول حاملگی است یک مورد در هر ۲۲۰۰ تولد می‌باشد. در اثربود روده، معده، یا کبد به داخل قفسه صدری، ریه‌های تحت فشار قرار گرفته و دچار اختلال رشد می‌گردند. این بیماری که از هفته ۱۷ حاملگی قابل تشخیص است در موارد شدید موجب بروز نارسائی ریه، باقی ماندن جریان خون جنینی و پلی هیدروآمنیوس می‌شود و یا این که ممکن است بناهنجاریهای دیگری همراه باشد. جراحی در هفته ۲۴-۲۶ حاملگی انجام می‌گردد تا ضمن ایجاد فرصلت رشد برای ریه‌ها، از بروز زایمان زودرس نیز جلوگیری شود. درین عمل، پس از بازکردن قفسه سینه و شکم جنین و خارج نمودن احتشاء از داخل قفسه صدری، دیافراگم با Gore-Tex patch ترمیم می‌شود.^(۹) در صورت احتباس لوب چپ کبد در قفسه سینه، عمل جراحی معمولاً موقت آمیز نخواهد بود. زیرا قراردادن کبد در داخل شکم منجر به اختلال در جریان خون وریدنافی و نتیجتاً مرگ جنین خواهد شد. لذا در این گونه موارد، از طریق ویدئوفتوسکوپ، تراشه جنین بطور موقت مسدود می‌شود تا بدلیل ممانعت از خروج مایع ریوی، ریه‌های

* Congenital cystic adenomatoid malformation

می شود.^(۱۶)

انسداد مجاری ادراری

شیوع این ضایعات یک مورددره ۱۰۰۰ تولد می باشد و شایعترین نوع آن وجود دریچه خلفی اورترا در جنس مذکراست. بدنبال انسداد مجاری ادراری درجنین کاهش حجم ادرار سبب اولیگوهیدرآمنیوس و نهایتاً اختلال رشد ریه می گردد، به همین دلیل جنینهای که چهارانسداد و طرفه و حجم طبیعی مایع آمنیوتیک هستند بایستی دقیقاً پیگیری شوند و در صورت بروز اولیگوهیدرآمنیوس فعالیت کلیه آنها از طریق سونوگرافی و آزمایش ادرار ارزیابی گردد. حساسیت وویژگی سونوگرافی در تشخیص دیسپلازی کلیه ها به ترتیب ۶۶ و ۱۰۰ درصد می باشد.^(۶) آزمایش ادرار نیاز از طریق بررسی نمونه حاصله از آسپیراسیون کلیه انجام می پذیرد. در دیسپلازی کلیه ادرار ایزوتوئنیک بوده و میزان بـ ۲۰ میکروگلوبوالین آن نیز بالاتر از حد طبیعی است.^(۳) هدف از جراحی رفع انسداد در طی فعالترین مرحله نفوژنر، یعنی هفتگه های ۳۰-۵۰ حاملگی می باشد و کاندید جراحی، جنین مذکری است با سن حداکثر ۳۲ هفتگه که علیرغم انسداد شدید اورترا فعالیت کلیه وی در حد طبیعی است و اولیگوهیدرآمنیوس در مراحل ابتدایی پیدایش می باشد. انواع روش‌های مورداستفاده عبارتنداز: شنت مثانه - مایع آمنیوتیک از طریق پوست و باهدایت سونوگرافی، قراردادن استنت (Stent) در مثانه از طریق فتوسکوپ و مارسوپیلیزاسیون بازمثانه (Marsupialization). در مواردی که جراحی در سنین کمتر از ۲۶ هفتگه ضروری است روش‌های جراحی باز، انتخابی می باشند.^(۱۰)

تراتوم ساکروکوکسیژنال

این تومور که غالباً در نوزادان دیده شده و شامل نسوج متعدد مشتق از سه لایه جنینی می باشد، گرچه در بدء تولد خوش خیم است ولی با افزایش سن کودک تمايل به بد خیمی دارد. این ضایعه را که می توان از هفتگه ۱۳ حاملگی تشخیص داد، به صورت یک فیستول شریانی وریدی عمل کرده

در سونوگرافی به ترتیب بصورت توده‌های کیستیک و توپر (solid) دیده می شوند. تداخل جراحی در هفته های ۳۲-۴۲ حاملگی و در مواردی که هیدروپس وجود دارد صورت می پذیرد. در اینجا مایع آمنیوتیک با استفاده از کاتتر Double-pig tail، از طریق پوست و باهدایت سونوگرافی، شانت قفسه صدری - مایع آمنیوتیک برقرار می گردد^(۴) و در انواع میکروکیستیک از طریق توراکوتومی، لوب گرفتار رزکسیون می شود. هیدروپس در عرض ۱-۲ هفته و انحراف مدیاستن در عرض ۳ هفته بعد از بین می رود.

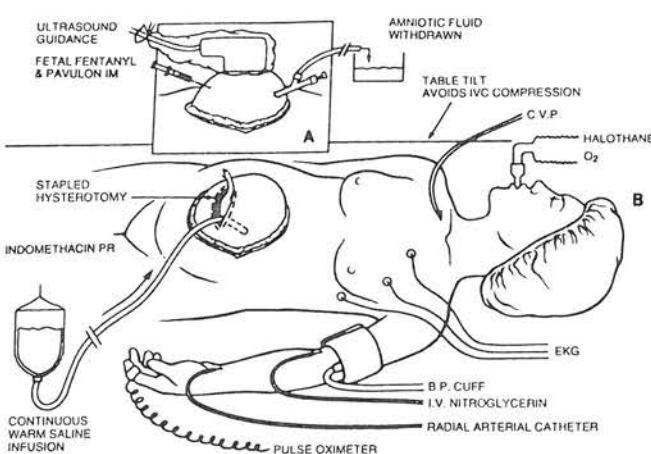
سکستراسیون ریه

یک توده غیرفعال از نسج ریه است که خونرسانی شریانی آن توسط یک انشعاب غیرعادی از آثورت سینه‌ای و تخلیه وریدی آن از طریق سیستم پورت یا آزیگوس می باشد. این ضایعه در سونوگرافی به صورت یک توده باحدود مشخص و اکوژنیستیک یکنواخت که معمولاً در قسمت تحتانی ریه و ندرتاً در قسمت فوقانی شکم قرار دارد، دیده می شود. داپلر رنگی با مشخص نمودن شریان تغذیه کننده، این ضایعه را با CCAM تفکیک می نماید. در غالب موارد می توان جراحی را پس از تولد انجام داد مگر در موارد هیدروپس، که رزکسیون توده اندیکاسیون دارد.

افوزیون پلور

به دونوع اولیه و ثانویه تقسیم می شود. شیوع نوع اولیه آن یک مورد در هر ۱۵۰۰ تولد می باشد و غالباً ناشی از شیلوتوراکس درجنین است. در حالی که نوع ثانویه آن معمولاً بدنبال احتباس مایع در جریان هیدروپس رخ می دهد. در موارد شدید افوزیون پلور، ممکن است که به تحت فشار قرار گرفتن و اختلال رشد ریه، فشرده گی مری، هیدروپس و در نهایت مرگ جنین منجر شود. سن کمتر از ۳۵ هفتگه در هنگام تشخیص و دو طرفه بودن افوزیون، با مرگ و میر بیشتری همراه بوده است و در موارد شدید که منجر به هیدروپس می گردد دکومپرسیون داخل رحمی تنها راه نجات است که این کار از طریق توراکوسترهای مکرر یا قراردادن شنت قفسه صدری - مایع آمنیوتیک انجام

فوق امکان نجات بعضی از این جنینها بوجود خواهد آمد. آترزی حنجره نیز بیماری دیگری است که امکان دخالت جراحی درمورد آن وجود دارد. این ضایعه سبب تجمع مایع ریوسی و نتیجتاً اتساع ریه‌ها و فشار روی قلب و نهایتاً هیدروپس و مرگ می‌گردد. درصورتی که درمواردي که هیدروپس وجود نداشته باشد تراکئوستومی می‌تواند سبب نجات شود.^(۱۳) نکته مهم در انتخاب خانم باردار، سلامت جسمانی وی و عدم استفاده از سیگار می‌باشد همچنین درصورت وجود *Mirror syndrom*، کنتراندیکاسیون دارد زیرا تنها درمان آن ختم حاملگی است. اصول جراحی‌هایی که درحال حاضر در جنین انسان انجام می‌گردد نتیجه تجربیات حاصل از ۱۶۰۰ عمل جراحی در جنین بره و ۴۰۰ عمل جراحی در جنین میمون در طی ۱۵ سال گذشته می‌باشد.^(۱۷) در طی عمل جراحی پس از بازشدن رحم باشکاف عرضی (درصورت لزوم در قسمت خلفی رحم) با استفاده از پرپ استریل سونوگرافی (جهت مشخص نمودن محل جفت و جنین) فقط قسمتی از جنین که بایستی مورد عمل قرار گیرد در معرض دید قرارداده می‌شود. درین عمل بطور مداوم محلول سالین گرم به داخل رحم انفوژیون شده و فشار داخل رحمی و همچنین ضربان قلب و درجه حرارت جنین توسط رادیوتلله متراکتر می‌گردد.^(۱۷) (شکل ۱)

شکل ۱- وضعیت قرارگیری و کنترل مادر در حین عمل جراحی جنین

و در مواردی که قبل از هفته ۳۰ حاملگی دیده شود غالباً به نارسائی قلبی با بروند ده بالا، هیدروپس، هیپرتروفی جفتی و مرگ منجر می‌گردد. در صورت بروز هیدروپس و هیپرتروفی جفتی، مادر نیز چار علائم پره‌اکلام‌پسی (*Mirror syndrome*) می‌شود که ناشی از آزاد شدن مواد وازواکتیو یا توکسین‌های آندوتیالی از جفت ادماتو می‌باشد. به همین دلیل تومور باستی قبل از پیدایش حالت فوق در مادر خارج شود. روش دیگرمانی مسدودنمودن عروق تومور و نتیجتاً از بین بردن فیستولهای شریانی و ریدی از طریق تکنیک‌های فتوسکوپی یا باهداست سونوگرافی است.^(۱۷)

* سندروم ترانسفوزیون دردو قلوی*

یک اندیکاسیون منحصر به فرد جراحی جنین است. از آنجاکه عروق جفتی غیرعادی سبب ارتباط جریان خون بین دو جنین ولذا عدم تعادل جریان خون و نتایج حاصل از آن می‌گردد، روش‌های جراحی بر روى قطع این جریان خون عروقی غیرعادی، متمرکز شده است. به این صورت که با استفاده از لیزر فتوسکوپ عروق غیرعادی قطع می‌گردد.^(۷) دردو قلوی هایی که یک جنین فاقد قلب است با خارج نمودن جنین غیر طبیعی از طریق هیستروتومی یا مسدود کردن جریان خون بندناه وی، جنین سالم نجات می‌یابد.^(۱۵)

سایر ضایعات

این امکان وجود دارد که ضایعات متعدد دیگری نیز در دوران جنینی درمان شوند ولی به این شرط که پاتوفیزیولوژی آنها مشخص گردد روش‌های درمانی جدید نیز تکامل یابد. بطور مثال در تگی دریچه آثرت، والوپلاستی از طریق پوست^(۱۴) انجام گردیده و یاد راست اساع پیشرونده بطنها مغزی ناشی از انسداد مجرای سیلویوس از طریق تکنیک‌های متعدد سعی بر درناز داخل رحمی شده، ولیکن سرنوشت این نوزادان بهبودی چشمگیری نداشته است که علت آن نارسائی‌های تشخیصی، بی‌اثر بودن روش‌های شنت گذاری و یا معیارهای نامناسب انتخاب بیمار می‌باشد و در صورت تصحیح عوامل

* *Twin-twin transfusion syn*

از تکنیکهای ویدئوفتوسکوپی که خاصیت تهاجمی کمی دارند اندیکاسیونهای جراحی جنین گسترش فزاینده‌ای می‌یابد. در روشن فوق با استفاده از لنزهای تلسکوپی واژ طریق ایجاد سوراخ کوچکی در رحم، عمل جراحی امکان‌پذیر بوده و عوارض هیستروتومی نیز وجود ندارد. همچنین از طریق ویدئوفتوسکوپ و دسترسی به عروق جفتی از خارج آمنیون می‌توان نمونه‌گیری از خون جنینی، ترانسفوزیون، پیوند سلولهای خونی و حتی زن درمانی رانیزانجام داد.^(۱۱) برای انجام یک برنامه جراحی، وجود تیم مجهزی از فرادمت‌بهر در زمینه‌های پری ناتالوژی، سونوگرافی، جراحی اطفال ضروری است.

باتوجه به خطرات احتمالی چه در مورد مادر و چه جنین اینگونه جراحیها بایستی صرفاً در مرکز مجهزو تحقیقاتی و پس از مشورت کامل با مادر و بستگان وی از نظر مزايا و خطرات احتمالی روشهای موجود انجام پذیرد.

References

- 1) Adzic N.S. , Harrison M.R. : Fetal surgical therapy; *Lancet*; 343; 1994; P: 897
- 2) Asensio S.H. , et al : Intrauterine exchange transfusion, a new technic; *obstet Gynecol*; 32; 1968; PP: 350-58
- 3) Burghard R. , et al: Protein analysis in amniotic fluid and fetal urine for assessment of fetal renal function and dysfunction; *Fetal Ther*; 2; 1987; PP: 188-96
- 4) Clark S.L. , et al : Successful fetal therapy for cystic adenomatoid malformation associated with second - trimester hydrops; *Am.J.Obstet.Gynecol*; 157; 1987; PP: 294-95
- 5) Clewell W.H. , et al: A surgical approach to the treatment of fetal hydrocephalus; *N Engl J Med.* ;306; 1982; PP: 1320-25
- 6) Crombleholme T.M. , et al : Fetal intervention

همچنین ضمن کنترل بیمار از نظر همودینامیکی جهت مهار انقباضات رحمی از موارد هالوژنه استنشاقی، ایندو متاسین رکتال و نیتروگلیسیرین تزریقی استفاده می‌شود. پس از اتمام عمل حفره رحم با سالین گرم پرشده سپس می‌ومتر ترمیم می‌گردد. از چسب فیرینی نیز جهت مسدود نمودن مامبران استفاده می‌شود. در ۴۸ ساعت اول پس از عمل جراحی بیمار تربوتالین زیرجلدی و آنتی بیوتیک دریافت می‌کند و جنین توسط سونوگرافی و اکوکاردیوگرافی روزانه کنترل می‌شود. در صورت بروز پارگی کیسه آب یا عدم کنترل دردهای زایمانی که غالباً قبل از هفته ۳۶ حاملگی رخ می‌دهد، سزارین انجام خواهد شد.^(۱۷)

یکی از مشکلاتی که در حال حاضر وجود دارد روش مناسب کنترل زایمان زودرس است. زیرا ایندو متاسین سبب بسته شدن زودرس مجرای شریانی و نهایتاً نارسانی قلب راست می‌گردد. همچنین استفاده از مواد هالوژنه در حین عمل جراحی ممکن است سبب تضعیف فعالیت قلب در جنین و مادر گردد. ادم ریوی در مادر نیز یکی از عوارض استفاده از سولفات منیزیم و بتامیتیک‌ها جهت مهار انقباضات رحمی است. در ۴۷ مورد جراحی جنین در انسان که تاکنون انجام یافته مرگ و میر مادری گزارش نشده است. بعضی از عوارض عمل جراحی عبارتست از: نشت مایع آمنیوتیک از محل برش هیستروتومی یا از طریق واژن، عفونت محل زخم، خونریزی که منجر به تزریق خون به مادر گردد و بازشدن اسکار هیستروتومی در حاملگیهای بعدی.^(۱۷)

برشهای جراحی در جنین به علت میزان زیاد اسید هیالورونیک در ماده خارج سلولی و مقادیر کم سلولهای التهابی و سیتوکین، بدون باقی گذاردن اسکار ترمیم می‌یابند.^(۱۷)

نتیجه

جراحی جنین در مورد آن دسته از نتایج تشریحی امکان‌پذیر است که در صورت تصحیح آنها قبل از تولد، فیزیولوژی طبیعی و رشد و تکامل اعضای جنین برقرار گردد. با پیشرفت روشهای تشخیصی قبل از تولد و کنترل زایمان زودرس واستفاده

in obstructive uropathy, prognostic indicators and efficacy of intervention ; Am. J. Obstet. Gynecol ; 162; 1990; PP: 1239-44

7) Delia J.E. , et al : Fetoscopic neodymium: YAG laser occlusion of placental vessels in severe twin - twin transfusion syndrome ; Obstet Gynecol; 75; 1990; PP: 1046-53

8) Harrison M.R. , et al : Correction of congenital diaphragmatic hernia in utero; VI: Hard-earned lessons; J Pediat Surg; 28; 1993; PP: 1411-18

9) Harrison M.R. , et al : Successful repair in utero of a fetal diaphragmatic hernia after removal of herniated viscera from the left thorax; N. Engl. J. Med; 322; 1990; PP: 1582-84

10) Harrison M.R. et al: Fetal hydronephrosis:, selection and surgical repair; J.pediat.Surg; 22; 1987; PP: 556-58

11) Hedrich M.R. , et al: Chronic fetal vascular

access; 342; PP: 1086-87

12) Liley, A.W. : Intrauterine transfusion of fetus in hemolytic disease; B. M. J ; 2 ; 1963; PP:1107-9

13) Martinea-Ferro M., et al: Prenatal diagnosis of congenital high airway obstruction (CHAOS), potential for perinatal intervention; J. Pediat. Surg; 29;1994; PP:271-74

14) Maxwell D., et al : Ballon dilatation of the aortic valve in the fetus , a report of two cases; Br. Heart. J;65;1991; PP: 256-258

15) Porreco R.P. , et al : Occlusion of umbilical artery in acardiac acephalic twin; Lancet; 337; 1991; 326-27

16) Rodeck C.H. , et al : Long term in utero drainage of fetal hydrothorax; N. Engl. J. Med; 319; 1988; PP: 1135-1138

17) Sullivan, K.M. , Adzic, N.S. :Fetal surgery; Clin. Obstet. Gynecol; 37:2; 1994, PP: 355-71

NEW METHODS IN FETAL SURGERY

*L.Haghghi, M.D.**

ABSTRACT

The field of prenatal diagnosis of congenital anomalies has had great advances in recent years. Today we are able to diagnose different fetal anomalies in early developmental stages, and correct some of them , through prenatal fetal surgery.

In this paper , we begin by describing the advances in surgical treatment of some fetal diseases such as , diaphragmatic hernia , lung sequestration, pleural effusion, congenital cystic adenomatoid malformation (CCAM) urinary tract obstructions , sacrococcygeal teratoma and twin-twin transfusion syndrome, then discuss new fields of research generated by the study of fetal surgery.

Key words:

1) Fetal Surgery

2) Fetal malformation

3) Diaphragmatic hernia

* Assistant professor of obstetrics & Gynecology-Iran Univ. of Med. Sciences and Health Services